

РЕШЕНИЕ

№ 3525

гр. София, 31.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 49 състав,
в публично заседание на 08.06.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Йорданова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **558** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс/АПК/.
Образувано е по повод разпореждане от 10.01.2019 г., постановено по адм. дело № 3487/2018 г. на АССГ, 45 – ти състав, с което производството по него е разделено, като е оставена за разглеждане жалбата на „Алт Ко“ АД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], р-н Б., [улица], чрез пълномощник, със съдебен адрес: [населено място], [улица], вх.Б, ет.3-5, срещу отказ за заплащане на сумата от 19 890,32 лв., представляваща разликата между заявения размер на финансовата помощ по искане от 06.07.2011 г. и изплатения размер на 14.02.2018 г., което волеизявление на административния орган е обективизирано в писмо № 01 – 2600/1077 от 19.02.2018 г. и в писмо № 01 – 2600/1077 от 12.03.2018 г. на заместник – изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“ (ДФЗ), съгласно указания в определение на ВАС от 03.01.2019 г. по адм. дело № 11049/2018 г. Отделен за самостоятелно разглеждане е съединената претенция за присъждане на сумата лихви за периода от 06.07.2011 г. до 14.02.2018 г. върху сумата от 210 525, 54 лв.
С определение № 1185 от 08.02.2019 г. производството по делото е спряно до приключване с влязло в сила решение адм. дело № 3487/2018 г/ на АССГ, 45 – ти състав.
С определение от 18.11.2020 г. производството по делото е възобновено и е дадена възможност на „Алт Ко“ АД да заяви дали поддържа исковите си претенции и да представи нарочна искова молба, с препис за ответника, като конкретизира исковите

си претенции по основание и размер и посочи надлежен ответник.

С молба – становище, депозирана на 02.12.2020 г., жалбоподателят изрично посочва, че предмет на спора по делото е отказът на изпълнителния директор на ДФЗ да се произнесе по искането за изплащане на лихви за забава върху изплатената сума от 190 635,22 лв. за периода от 06.07.2011 г. (датата на подаване на заявлението) до 14.02.2018 г. (датата на изплащане на сумата от 190 635, 22 лв.), съответно лихви за забава върху сумата от 19 890,32 лв., която не е изплатена, за периода от 06.07.2011 г. до датата на издаване на ИАА, постановяващ изплащане на сумата от 19 890.32 лв.

С разпореждане от 08.12.2020 г. е разпоредено делото да се докладва на председателя на АССГ за преразпределяне по материя, тъй като спорът не е по ЗОДОВ.

С последваща молба жалбоподателят представи писмени документи, които са му изискани от съда и на базата, на които може да се определи предмета на спора, а именно, че жалбата е срещу мълчалив отказ за плащане на законните лихви върху претендирания размер на обезщетението от дата 06.07.2011 г. до момента на изплащане на сумата от 190 635, 22 лв. на 14.02.2018 г. и за остатъка – до момента на изплащането му, по заявление за плащане УИН 22/060711/44634 от 06.07.2011 г. по мярка „А1“ от Наредба № 7 от 23.06.2011 г. на Министъра на земеделието и храните, на изпълнителния директор на ДФЗ.

В жалбата, в съдебно заседание и в писмени бележки жалбоподателя, чрез процесуалния си представител посочва, че оспорва мълчаливия отказ на изпълнителния директор на ДФЗ – РА да се произнесе по направеното от него искане с молба с вх. № 012600/1077#2/ 02.03.2018 г./ л.7 от делото/, в частта в която е поискано да се допълни акта на ДФЗ, с който е определено обезщетението като се посочи и задължението за заплащане на законната лихва за забава от датата на подаване на заявката или от датата на подаване на жалбата срещу отказа за заплащане на обезщетението, съобразно входящия номер в ДФ“Земеделие“. Твърди се, че така постановения мълчалив отказ е незаконосъобразен. Излагат се подробни доводи в тази насока. Моли се той да бъде отменен, като преписката бъде върната на административния орган за произнасяне по искането за постановяване на акт и изплащане на дължимите лихви за забава върху изплатената сума от 190 635,22 лв. за периода от 06.07.2011 г. (датата на подаване на заявлението) до 14.02.2018 г. (датата на изплащане на сумата от 190 635, 22 лв.), съответно лихви за забава върху сумата от 19 890,32 лв., която не е изплатена, за периода от 06.07.2011 г. до датата на издаване на ИАА, постановяващ изплащане на сумата от 19 890.32 лв. Претендират се разноски, съгласно приложен списък на разноските по чл.80 от ГПК / л.254 от делото/.

Ответникът по делото – Изпълнителния директор на ДФ“Земеделие“, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли същата да бъде оставена без уважение. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител и не изразява становище по същество на спора.

Административен съд – София -град, Трето отделение, 49 състав, като разгледа приложените по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят е производител на специфичен вид оранжерийна продукция. Със заявление за плащане УИН 22/060711/44634 от 06.07.2011 г. по мярка „изтегляне от пазара“ от Наредба № 7 от 23 юни 2011 г. за условията и реда за прилагане на

извънредни мерки за подпомагане на пазара в сектора на зеленчуците жалбоподателят е заявил количества за компенсиране, както следва: 75 тона краставици, за които иска финансова помощ в размер на 35 204,94 лв. и 270 тона домати, за които иска финансова помощ в размер на 175 320,60 лв. или общо сума в размер на 210 525,54 лв. С Уведомително писмо за одобрение на заявка за плащане с изх. № 01-2600/1077/19.02.2018 г. на Заместник-изпълнителния директор на ДФ „Земеделие“ жалбоподателят е информиран, че от ДФЗ „Разплащателна агенция“ е извършено плащане на финансова помощ в размер 190 635,22 лв. (л. 9-10 от делото/.

С писмо № 01-2600/1077 от 12.03.2018 г., издадено от Заместник-изпълнителния директор на ДФ „Земеделие“, жалбоподателят е уведомен за мотивите за отказа да се изплати сума в размер 19 890,32 лв. (представляваща остатъкът от поискана сума от 210 525,54 лева). В същото е посочено, че количеството домати, което подлежи на подпомагане е 239.37 тона, което е получено като от общото количество добити и реализирани домати на закрито в размер на 660.6273 тона е извадено количеството на реализираните на пазара количества/ л.189 от делото/.

Подадена е жалба до АССГ срещу постановения отказ за плащане по заявление за плащане УИН 22/060711/44634 от 06.07.2011 г. по мярка „изтегляне от пазара“ от Наредба № 7 от 23 юни 2011 г. за условията и реда за прилагане на извънредни мерки за подпомагане на пазара в сектора на зеленчуците. По тази жалба е било образувано адм.д. № 3487/2018 г. по описа на 45 състав.

С разпореждане от 10.01.2019 г., постановено по адм. дело № 3487/2018 г. на АССГ, 45 – ти състав, производството по делото е разделено, като е оставена за разглеждане жалбата на „Алт Ко“ АД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], р-н Б., [улица], чрез пълномощник, със съдебен адрес: [населено място], [улица], вх.Б, ет.3-5, срещу отказ за заплащане на сумата от 19 890,32 лв., представляваща разликата между заявения размер на финансовата помощ по искане от 06.07.2011 г. и изплатения размер на 14.02.2018 г., което волеизявление на административния орган е обективизирано в писмо № 01 – 2600/1077 от 19.02.2018 г. и в писмо № 01 – 2600/1077 от 12.03.2018 г. на заместник – изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“ (ДФЗ), съгласно указания в определение на ВАС от 03.01.2019 г. по адм. дело № 11049/2018 г.

Отделена за самостоятелно разглеждане е жалбата срещу мълчаливия отказ на изпълнителния директор на ДФЗ да се произнесе по искането за изплащане на лихви за забава върху изплатената сума от 190 635,22 лв. за периода от 06.07.2011 г. (датата на подаване на заявлението) до 14.02.2018 г. (датата на изплащане на сумата от 190 635, 22 лв.), съответно лихви за забава върху сумата от 19 890,32 лв., която не е изплатена, за периода от 06.07.2011 г. до датата на издаване на ИАА, постановяващ изплащане на сумата от 19 890.32 лв.

С решение № 5812/08.10.2019 г., постановено по адм.д. 3487/2018 г. по описа на АССГ, 45 състав, потвърдено с решение № 12997/21.10.2020 г. на ВАС, постановено по адм.д. № 14484/2019 г., съдът е отменил отказа на за плащане на сумата от 19890.32 лв., обективизиран в писмо № № 01 – 2600/1077 от 12.03.2018 г. на заместник – изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“ (ДФЗ) и е върнал преписката на административния орган за ново произнасяне.

В хода на настоящото съдебно производство от ответника е представено допълнително писмено доказателство/л.255 от делото/, оспорено от жалбоподателя, относно извършено плащане на сумата от 19890.32 лв. на дата 22.03.2021 г.

По делото е ислушана и приета ССЧЕ / л.256 – 258 от делото/, неоспорена от страните/.Вещото лице след извършена проверка на документите по делото е дало отговор на поставените му въпроси.

Други доказателства не са ангажирани от страните.

Административен съд София-град, III отделение, 49 състав, при така установената фактическа обстановка преви следните правни изводи:

Правомощията на изпълнителния директор на ДФ“Земеделие“ по отношение на вземането на решения и подписването на оторизирани писма за плащания и уведомителни писма за одобрение/отхвърляне на заявка за плащане, адресирани до кандидатите за подпомагане по схеми и мерки, администрирани от дирекция „Селскостопански пазарни механизми“ на ДФЗ са подробно посочени в разпоредбите на 20 т. 2 и чл. 20а ал.2 т.1 от ЗПЗП и чл. 10, т. 2, т. 3, т. 7, т. 13, т. 15, т. 16 и т. 17 и чл. 13, ал.1 и ал. 4 от Устройствения правилник на ДФЗ.Отделно от това същият може със заповед, на основание чл.20а,ал.4 от ЗПЗП да делегира правомощията си /всички/, произтичащи от правото на Европейския съюз или от националното законодателство, включително /но и не само/ за вземане на решения, произнасяне по подадени заявления и/или сключване на договори за финансово подпомагане, на заместник-изпълнителните директори и на директорите на областните дирекции на фонда съобразно териториалната им компетентност.

Условията и редът за прилагане на извънредни мерки за подпомагане на пазара в сектора на зеленчуците, насочени към осигуряване подкрепа на производителите на зеленчуци, които са пострадали в резултат от кризата в сектора, предизвикана от бактерията Е. коли, са уредени в Наредба № 7 от 23 юни 2011 г. за условията и реда за прилагане на извънредни мерки за подпомагане на пазара в сектора на зеленчуците.В нея са определени условията на заявяване на намерение за участие в мерките, редът за прилагане на мерките за подпомагане на пазара и за подаване на заявки за плащане и за упражняване на контрол, както и за определяне и изплащане на обезщетенията.

В конкретния случай не е спорно между страните, че са били налице унищожени зеленчуци, за които от ДФЗ е извършено плащане на финансова помощ в размер 190 635,22 лв. на 14.02.2018 г.

Не е спорно и че, от жалбоподателя е било подадено заявление в ДФЗ с вх. № 01-2600/1077#2 от 02.03.2018 г./ л.7 от делото/, с което от дружеството е поискано от изпълнителния директор на ДФЗ да се произнесе със ИАА относно одобряването на плащането по заявката за плащане УИН 22/060711/44634 от 06.07.2011 г. и за определяне на размера на обезщетението, както и е направено искане за допълване на акта с 1./ разликата между стойността по подадената заявка и размера на уважената част и задължението за заплащане на законна лихва за забава от датата на подаване на заявката или от датата на подаване на жалбата за отказа за изплащане на обезщетението, съобразно входящия и номер в ДФ“Земеделие“.

Безспорно от доказателствата по делото се установява, че по това искане заместник –изпълнителния директор на ДФЗ / оправомощен със Заповед № 03-РД/1218/ 27.06.2017 г. на изп.директор на ДФЗ, с която са му делегирани права относно издаването на уведомителни писма за одобрение/отхвърляне на заявка за плащане/, се е произнесъл частично по направеното искане с писмо № 01-2600/1077 от 12.03.2018 г., с което е отказано изплащането на сума в размер 19 890,32 лв. (представляваща остатъка от поискана сума от 210 525,54 лева).

В това писмо липсва произнасяне по искането за задължението за заплащане на

законна лихва за забава от датата на подаване на заявката или от датата на подаване на жалбата за отказа за изплащане на обезщетението, съобразно входящия и номер в ДФ „Земеделие“, което е направено с посоченото по горе искане от жалбоподателя, в срока указан по АПК, а именно до 16.03.2018 г. Видно е, че жалбата срещу това писмо е подадена чрез административния орган до АССГ на 02.03.2018 г., по която е било образувано адм.д. № 3487/2018 г. по описа на 45 състав. С разпореждане от 10.01.2019 г., постановено по адм. дело № 3487/2018 г. на АССГ, 45 – ти състав, производството по делото е разделено, като по настоящото дело е оставена за разглеждане именно жалбата срещу мълчаливия отказ на изпълнителния директор на ДФЗ да се произнесе по искането за изплащане на лихви за забава върху изплатената сума от 190 635,22 лв. за периода от 06.07.2011 г. (датата на подаване на заявлението) до 14.02.2018 г. (датата на изплащане на сумата от 190 635, 22 лв.), съответно лихви за забава върху сумата от 19 890,32 лв., която не е изплатена, за периода от 06.07.2011 г. до датата на издаване на ИАА, постановяващ изплащане на сумата от 19 890.32 лв. Към настоящия момент липсват доказателства да е налице произнасяне от административния орган по това искане, т.е. налице е мълчалив отказ по смисъла на чл.58, ал.1 от АПК.

С оглед на горното жалбата е ДОПУСТИМА за разглеждане, като подадена в законоустановения срок, от страна, имаща правен интерес от оспорване, и срещу подлежащ на съдебен контрол акт.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Условията и редът за прилагане на извънредни мерки за подпомагане на пазара в сектора на зеленчуците, насочени към осигуряване подкрепа на производителите на зеленчуци, които са пострадали в резултат от кризата в сектора, предизвикана от бактерията Е. коли, са уредени в Наредба № 7 от 23 юни 2011 г. за условията и реда за прилагане на извънредни мерки за подпомагане на пазара в сектора на зеленчуците. В нея са определени условията на заявяване на намерение за участие в мерките, редът за прилагане на мерките за подпомагане на пазара и за подаване на заявки за плащане и за упражняване на контрол, както и за определяне и изплащане на обезщетенията.

Безспорно от доказателствата по делото се установява, че на лицето във връзка с подадено заявление за плащане УИН 22/060711/44634 от 06.07.2011 г. е заплатена сумата от 190 635.22 лв. на 14.02.2018 г. Безспорно е и обстоятелството, че с писмо № 01 – 2600/1077 от 12.03.2018 г. на заместник – изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“ (ДФЗ) е отказал заплащане на сумата от 19 890,32 лв., представляваща разликата между заявения размер на финансовата помощ по искане от 06.07.2011 г. и изплатения размер на 14.02.2018 г. По делото са налични и доказателства, че с решение № 5812/08.10.2019 г., постановено по адм.д. 3487/2018 г. по описа на АССГ, 45 състав, потвърдено с решение № 12997/21.10.2020 г. на ВАС, постановено по адм.д. № 14484/2019 г., съдът е отменил отказа за плащане на сумата от 19890.32 лв., обективизиран в писмо № № 01 – 2600/1077 от 12.03.2018 г. на заместник – изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“ (ДФЗ) и е върнал преписката на административния орган за ново произнасяне.

От съдържанието на това писмо безспорно се установява, че по направеното искане за изплащане на лихви за забава върху изплатената сума от 190 635,22 лв. за периода от 06.07.2011 г. (датата на подаване на заявлението) до 14.02.2018 г. (датата на изплащане на сумата от 190 635, 22 лв.), съответно лихви за забава върху сумата от 19 890,32 лв., която не е изплатена, за периода от 06.07.2011 г. до датата на издаване на ИАА, постановяващ изплащане на сумата от 19 890.32 лв, обективизирано в молба с

вх. № 01-2600/1077#2 от 02.03.2018 г. липсва произнасяне.

При това положение съдът приема, че с това искане жалбоподателя е иницирал административно производство като органът е дължал произнасяне по сащото в цялост, независимо от това, че част от сумата е била платена, а за останалата сума е направен отказ. Липсва произнасяне изобщо на административния орган и по отношение на това дължими ли са тези лихви и съответно в какъв размер. Отделно от това е видно от събраните в хода на настоящото производство доказателства, че от ДФЗ е извършено плащане на остатъка от сумата от 19 890.32 лв., което обстоятелство е оспорено от жалбоподателя. По делото е изготвено и заключение по ССЧЕ, с което са определени законните лихви върху главниците изплатени на жалбоподателя. Т.е. видно е, че от административния орган, не са били събрани съответните относими към спора доказателства, не са изяснени фактите и обстоятелствата от значение за случая, което е съществено нарушение на процесуалните правила, както и общите такива по чл.35 и чл.36 от АПК, така и на специалните предвидени в ЗПЗП и Наредба № 7 от 23 юни 2011 г. за условията и реда за прилагане на извънредни мерки за подпомагане на пазара в сектора на зеленчуците.

С оглед на горното съдът намира, че оспореният мълчалив отказ е издаден при допуснати съществени нарушения на административно- производствените правила и материалния закон. Същият следва да се отмени и тъй като естеството на спора не позволява решаването му по същество, на основание чл. 173, ал. 2 АПК, преписката следва да бъде върната на административния орган за изрично произнасяне по направеното искане от дружеството с молба вх. № 01-2600/1077#2 от 02.03.2018 г. за изплащане на лихви за забава върху изплатената сума от 190 635,22 лв. за периода от 06.07.2011 г. (датата на подаване на заявлението) до 14.02.2018 г. (датата на изплащане на сумата от 190 635, 22 лв.), съответно лихви за забава върху сумата от 19 890,32 лв., която не е изплатена, за периода от 06.07.2011 г. до датата на издаване на ИАА, със мотивиран акт, съгласно дадените с настоящото решение указания.

При този изход на спора на жалбоподателя се дължат разности, които са съвременно претендирани и същите следва да му се присъдят в размер на 350.00 лв., представляващи депозит за вещо лице. Съдът не следва да присъжда сумата от 50.00 лв., представляваща държавна такса за образуване на делото, тъй като такава по настоящото дело не е внасяна, с оглед на това, че същата е била внесена за образуване на адм.д. № 3487/2018 г. по описа на АССГ, 45 състав, а настоящото производство е образувано след разделяне на производството по същото дело. Видно от доказателствата по делото тази такса е била присъдена на жалбоподателя решение № 5812/08.10.2019 г., постановено по адм.д. 3487/2018 г. по описа на АССГ, 45 състав, потвърдено с решение № 12997/21.10.2020 г. на ВАС, постановено по адм.д. № 14484/2019 г.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2, вр. с чл.173, ал.2 и чл.174 от АПК, Административен съд – София град, Трето отделение, 49 състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ мълчалив отказ на изпълнителния директор на ДФЗ да разгледа и да

се произнесе по искане от „Алт Ко“ АД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], р-н Б., [улица], направено с молба вх. № 01-2600/1077#2 от 02.03.2018 г., за изплащане на лихви за забава върху изплатената сума от 190 635,22 лв. за периода от 06.07.2011 г. (датата на подаване на заявлението) до 14.02.2018 г. (датата на изплащане на сумата от 190 635, 22 лв.), съответно лихви за забава върху сумата от 19 890,32 лв., която не е изплатена, за периода от 06.07.2011 г. до датата на издаване на ИАА.

ИЗПРАЩА преписката на изпълнителния директор на ДФЗ за произнасяне по искането на от „Алт Ко“ АД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], р-н Б., [улица], направено с молба вх. № 01-2600/1077#2 от 02.03.2018 г., за изплащане на лихви за забава върху изплатената сума от 190 635,22 лв. за периода от 06.07.2011 г. (датата на подаване на заявлението) до 14.02.2018 г. (датата на изплащане на сумата от 190 635, 22 лв.), съответно лихви за забава върху сумата от 19 890,32 лв., която не е изплатена, за периода от 06.07.2011 г. до датата на издаване на ИАА, съобразно указанията по тълкуването и прилагането на закона, дадени в настоящото решение, в срока указан в АПК от влизането му в сила.

ОСЪЖДА Държавен фонд“Земеделие“ да заплати на „Алт Ко“ АД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], р-н Б., [улица], сумата в размер на 350.00 лв./ треста и петдесет лева/, представляваща разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд, в 14 – дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: